



Nr. 10

Desember 1947

4. ARG.

«Til kirken samle seg fra hver gård og grend,
De unge, gamle av kvinner og av menn.»

Slik lyder en av julens salmevers. (Landstads R. 126 v. 2) og gjennom det vers har Landstad fått sagt noe som er karakteristisk for julen, ihvertfall norsk jul.

Julen er en kirkens fest. Om man ellers ikke går i kirken så svært ofte, så skulle man da gå i kirken sammen med familien 1. juledag. I menigheter hvor kirkesøkningen er nokså skrall, så er kirken som regel full første juledag.

Noen smiler av det. Vanekirkegang, sier de, form uten dypere innhold. Det får nå være som det vil med det. En kristen burde ikke bare rynke irritert på nesen, men han burde glede seg over at det er til en fullbesatt kirke julens mektige budskap lyder, budskapet om frelse og fred, om at Guds sønn til oss steg ned, om at Ordet ble kjødt og tok bolig hos oss. Budskapet i seg selv er så rikt at det kan ha sin vekkende virkning. Og tales det til døve ører, så la oss allikevel glede oss over at høytiden har sitt kristelige stempel. Det ville være et tap for kirken, hvis julen skulle miste sitt siste preg av kristen høytid. Våre to andre høytider har jo for lenge siden mistet preg av kristen høytid. For svært mange er de rett og slett noen fridager, og det noen kjærkomne sådanne.

Julen er også framfor noe annet hjemmenes høytid — barnas dag. Hvem må ikke glede seg over de tindrende barneøyne, som betatt ser opp mot stjernen i julegranens topp.

Aldri glemmer en vel julen i barndomshjemmet.

Vi husker forberedelsene, vi husker forventningen. Det var som dagene sto stille. «Ble det ikke snart julekveld da?» De voksne ønsket seg noen dager ekstra før jul for at alt kunne bli ferdig, men barna så helst at vi hoppet over noen dager. Og så var det alle gavene da. Du verden for spenning det var med dem. Fikk en noe av det en hadde ønsket seg mon-tro, noe av det som sto på ønskelisten, eller ble det mest nyttige ting? For det var jo ikke dem som sto øverst på listen, og det gjør det vel ikke i dag heller.

Hva som var kveldens høydepunkt er ikke godt å si, men som regel var det til slutt godt å komme til køys. Måtte julen alltid være hjemmets jul. Måtte barnas glade stemmer alltid synge vakre, gode julesanger, og julens evangelium synges inn i norske barnehjerter.

Et trekk ved julen som er verd å legge merke til. Den er godhetens og barmhjertighetens tid framfor noen annen. Alle vil være med å glede andre, særlig dem som har liten anledning til å feire noen jul. Våre sjøfolk, ensomme, gamle, hybelboere som ikke har noe hjem å samles i, vanskelig stilte, syke og fanger. Jo, de skal alle kjenne at det er jul.

Kanskje våre tanker går til dem på julekvelden? Alle de i vårt land og de rundt omkring i det krigsherjede Europa hvor nøden og savnet skriker en i møte.

Er ikke denne medfølelse og trang til å hjelpe en frukt av kristendommen?

Er det ikke et tegn på at julens evangelium har satt spor i den norske folkesjel? Forgjeves har ikke kirkens klokker kalt oss sammen til gudstjeneste. Måtte de også kalle på oss i år — og måtte vi komme

med åpne og mottagelige sinn slik at budskapet ble mer enn tomme menneskeord, men at de blir et ord fra Gud, et ord om hans kjærlighet til en syndig og fallen slekt.

Det er jo selve kjernen i budskapet fra Gud, at han i sin kjærlighet ikke kan se oss mennesker trelle og gå tilgrunne under syndens krefter, men må sende sin egen sønn som den eneste som kan bringe oss frelse. Og denne frelse er så vidtfaavnende at den omfatter hele vårt liv. Den frir oss fra frykt og skaper isteden barnets glade og trygge tillit til vår himmelske far.

Den jager mismot og håpløshet på dør, den gir den trette nye krefter, og den som ingen kraft har gir han stor styrke. Den fyller vårt sinn med glede og fred — gir livet innhold og plan.

Gud gi oss å ta imot denne frelse. Har vi råd til å slå vrak på den? Er vi så rike at vi kan unnvære den?

Så la oss gå til julen med bønn og med forventning.

Og la oss gå med stille sinn
som hyrdene til barnet inn.
Med gledestårer takke Gud
for miskunnhet og nådebud.

På terskelen til et nytt år.

Tilbakeblikk — framblikk. Det er gjerne de to ting som opptar oss ved nyttårsskifte. Vi ser på det året som svant. Brakte året oss det vi hadde håpet? Er forventningene vi hadde ved forrige årsskifte blitt innfridd? Vi ser en verden herjet av frykt og av pessimisme. Maktgruppe står mot maktgruppe i verdenspolitikken. Uenighet rår, og tilsynelatende er den enighet og det samhold en så under krigen for lenge siden gravlagt. De store skjeller hverandre ut etter beste oppskrifter og ser ikke hvorledes mistenksomhetens og håpløshetens gift brer seg i folkets brede lag. Mange står sikkert ved dette årsskifte noen illusjoner fattigere enn de var det ved årets begynnelse. Nytter det i det hele å arbeide for en bedre verden? Ja, det er mange som står med disse tanker ved inngangen til 1948.

Vender vi så blikket til vårt eget land. Holdt gjenreisningsprogrammene det de lovet? Mange trodde at 1947 skulle gjøre slutt på deres fortvilede boligforhold, men i dag ser de kanskje svartere på situasjonen enn noen gang før.

Vi håpet at i 1947 skulle det være slutt på etterkrigs- og feriementalitet. Samlet og med glød og interesse skulle landet gjenreises og krigens sår leges. Produksjon og arbeidstempo skulle gå oppover til beste for land og folk. Og så planlegges det i disse dager en aksjon for å gjenreise arbeidsmoralen.

Ikke så underlig at mange innregistrerer 1947 som

et skuffelsens år. Forventningene ble ikke innfridd.

Og så går tanken til oss selv og vårt eget lille arbeid og innsats. Gikk jeg til det med glede? Fylte jeg den plassen jeg har fått med lys og varme? Var det noen som trengte meg og hadde bruk for meg, og ga jeg dem det de trengte? Spredte jeg glede og fred, harmoni og trygghet blant mine, i hjemmet, i omgangskretsen? Eller var jeg et surt og grinete vesen, som ikke ga, men krevde. Et underskuddsmenneske som utilfreds og surmulende spredte kulde og dårlig humør over alt hvor jeg ferdes.

Jeg tenkte ved inngangen til 1947 at jeg nok skulle komme et lite stykke videre med arbeidet på meg selv, kort sagt bli et noe bedre menneske. Men så står jeg ved årets utgang skuffet og synes det er blitt verre etter hvert som året gikk. Sinnet er fylt av «det-nytter-ikke-mentalitet». Året er bortkastet, i hvert fall for egen del. Ja, er det igrunnen det. Har det ikke tvertimot brakt oss et langt skritt nærmere løsningen. Vi har fått se det vi igrunnen ikke vil se — den menneneskelige avmakt og dermed vår egen. Vi aner hvordan en verden på marsj bort fra Gud vil se ut. Kaos, frykt, mistillit, manglende evne til å skape det vi alle lengter etter — fred, trygghet, harmoni o. l.

Hva 1947 kanskje ikke har talt til oss om, er at svaret på menneskets avmakt det er Guds allmakt. Og skal vi erfare noe av den må vi først se vår egen avmakt. Skal vi få hjelpen fra ham så må vi først selv bli hjelpeløse. Opplever vi dette, da vil vi også komme til ham som vil gi vårt liv ny kraft, nytt håp og ny tro.

Hos ham alene kan vi være trygge, og hos ham vil vi finne hvile.

Verden kan gi oss så lite, derfor er det også så mange avsporede mennesker i dag, fattige mennesker som lever med tidens jag og tidens krav, men som innerst inne er trette og kan ha mest lyst til å gi opp det hele.

Husk da at det er mange trette mennesker som har funnet hvile hos Jesus, og hos ham er de blitt fornyet. Det liv som før syntès innholdsløs og fåfengt blir rikt og lykkelig.

Status ved årsskiftet.

Hvordan står kirkens og de kristne organisasjoners arbeid ved årsskiftet?

Eller kanskje det var bedre å forme spørsmålet: Hvordan er folkets åndelige tilstand i dag? Svaret må bli: dårlig. Samtaler med folk som virker i det kristne arbeid rundt om i vårt land, har vist meg det, og vi i Oslo-sektoren rammes kanskje i særlig grad av denne dom.

Det er vanskelig å samle folk, liten lydhørhet i våre forsamlinger, ungdomsarbeidet står i stampe, liten

offer
arbeid
enke
har n
Mått
De
domr
den
revet
serin
Så l
beids
«up t
ger o
slipp
lyst.
veksl
Alle
tidsm
steng
sjalte
at de
å få
møte
tank
tiltak
øyne
Nå
men.
organ
ideel
et fri
Ne
som
etter
Vi
nyre
komm
gå g
her t
kjenn
juler
mang
spør
våre
De
er b
stens
Ød
tafat
Kan
ende
kraft
Vi
en s

offervilje, få som helhjertet vil gå inn i Guds rikes arbeidsoppgaver. Slik omtrent er det over alt, med enkelte lyspunkter i blant. Det siste tolkes slik at vi har nådd bunnen og at vi er på marsj oppover igjen. Måtte bare denne tolkningen være riktig.

Det alvorligste ved situasjonen er nå dette at ungdommen blir borte, det er ingen nyrekruttering. Og den ungdom som vi ikke når blir mer og mer løstrevet fra kirke og kristendommen. Her har sekulariseringen (verdsliggjørelsen) vært så nær fullstendig. Så letes det etter årsaker og botemidler. Våre arbeidsformer er foreldet, de må bli mer tidsmessige, «up to date». Arbeidet ledes av overåringer, de stenger de unge ute. De gamle er stivnet til i sin form, slipp de unge til med deres friske initiativ og virkelyst. Programmene må gjøres friskere og mer avvekslende. Og meget annet godt og velment føyes til. Alle er vel enig om at en arbeidsform som ikke er tidsmessig må vekk, og at en overåring som står stengende for frisk, ungdommelig virketrang bør sjaltes ut. (Kanskje han lengter etter avløsning.) Og at det bør være så gode programmer som det går an å få dem, det vet vel hver som har ansvar for et møte. Men, ja, jeg sitter med et stort men i mine tanker. Løses problemet ved disse velmente reformtiltak? Er det der problemet ligger? Lukker vi ikke øynene til for det som er sakens realitet?

Når nå tanken særlig er penset inn på ungdommen. Hvordan går arbeidet innenfor de ungdomsorganisasjoner som arbeider på humant, kulturelt, ideelt grunnlag? Blomstrer de, kan de glede seg over et friskt, pulserende foreningsliv?

Nei, de sliter med de samme vansker. Det eneste som trekker ser ut til å være «og så var det dans etterpå».

Vi håper på bedre tilslutning til det kristne arbeid, nyrekruttering, kort sagt vekkelse. Men før det kan komme noen vekkelse, så tror jeg at vekkelsen må gå ganske kraftig over de troendes rekker. Det er her tampen brenner. Stortingsmann Nils Lavik, som kjenner norske kristelige forhold, skriver («Livets» julenummer): «Men jeg synes det er én ting som mangler oss. Hellig Åndens ild og stille sus. Stundom spør jeg meg selv: Er den Hellige And borte fra våre møter og sammenkomster?»

Det er sterke ord det. Hvor er troens brann? Hvor er bønnens ild? Hvor er offerviljen? Hvor er tjeneestens glede?

Ødelegger vi alt med sur kritikklyst, og sitter vi tafat med hendene i fanget og venter at noe skal skje. Kan Gud bruke oss som lærere av en gjennomgripende vekkelse, eller trenger vi ikke at det ruskes kraftig opp i oss.

Vi må få en dypere syndserkjennelse, må gjennom en smertefull operasjon. Vi innrømmer at det er

skralt stell med vårt eget kristenliv, men håper at en eller annen stor og vidunderlig opplevelse med ett slag skal gjøre det annerledes.

Gud vil nok gjøre det for oss, men jeg tror han vil bruke den smertefulle, ydmyke veien. Vi vil bare ikke gå den, men den dag vi blir villig til det, da lyser det i norsk kristenliv.

Skal 1948 bli det år vi alle har håpet på for den norske kirke? Måtte det skje!

Om Harriet Backers maleri:

«Fra Tanum kirke»

I «Livets» julenummer skriver Ottar Gabrielsen om «Kristen kunst». Vi sakser følgende fra artikkelen:

Et annet og betydelig inntrengende kunstverk i norsk kunsthistorie er Harriet Backers maleri: «Fra Tanum kirke». Med dyp innforlivelsesevne og stor ærbødighet har kunstnerinnen beskrevet altergangen i en bygdekirke. Sikkert og levende er hver av nattverdsgjestene karakterisert, — vi kan tydelig skjønne hvor høytidelig de kjenner stundens alvor, hver enkelt av dem tror på absolutte verdier.

Sterkt og gripende er bildet malt, det er et monument over mennesker som tar kristendommen alvorlig og mener noe med den. Bildet taler til oss, fordi det er sant og ekte — det er vitnesbyrd om kristen tro uttrykt ved kunstneriske virkemidler.

Menighetsbladets ønsker for 1948:

Flere medarbeidere, dvs. mange gode innlegg i bladet. De har vært få i 1947.

Vi takker alle som har betalt kontingent for 1947. Hjertelig takk!

Sokneprest og hjelpeprest benytter anledningen til gjennom Menighetsbladet å ønske alle i menigheten en riktig god jul og et godt nytt år.

Vi takker for all velvilje og sympati vi har møtt i 1947. Vi takker alle som slutter opp om vår gjerning i kirke og menighetsliv. Takker dem som trofast øver forbønnens tjeneste og vi håper at vi har fått båret fram livets ord på en slik måte at det har vært til velsignelse og trøst for noen.

Vi håper at Gud fortsatt vil gi oss kraft og styrke i vår gjerning.

Vi ønsker Guds rikes velsignelse over V. Bærum menighet.

Hva er dine ønsker for 1948 når det gjelder kirke, menighet og kristent foreningsarbeid? Jeg vet omtrent hva svaret vil bli, og du skal ha takk for ønskene.

Men et spørsmål til i all ubeskjedenhet: Hva akter du å gjøre for at ønskene skal bli virkeliggjort?

Redigert av Olaf Büch-Holm.

A.S SIGURD HESSELBERG
Asfalt og tjæreprodukter
telefon 420727 Oslo

**A.S GLOMMENS
TRÆSLIBERI OG
KYKKELSRUD-
ANLEGGET**
Telefon 46 38 30

**BÆRUM
KAJAKK- & SKIFABRIKK**
Tlf. 53 87 54. Sandvika.

**BENYTT BÆRUM OG
TANUMS RUTEBILER**

BOMMEN & HANSEN
Papir en gros

Rådhusgt. 4 Oslo
Sentralbord 413647

Malerverer, Vaske- og
Skureartikler, Parfyer
og Toalettartikler
**Vestbanens Farvehandel
A.s**

Vis a vis Vestbanen
Telefon 42 04 93

BÆRUM PRIVATBANK
Sandvika
Tlf. 53 84 51 - 53 86 51

**LOMMEDALENS
JERNVAREFABRIKK**
Inneh.: H. A. Jensen
Lommedalen. Tlf. 53 96 35

KARDEX & SYSTEM A/S
Prinsensgt. 6. Tlf. 41 36 40
Moderne
Kontororganisasjon.
Effektive kontrollsystemer

**Trygd Norsk
Forsikringsaktieselskap**
All slags
Skadeforsikring
Kirkegt. 25.
Tlf. 42 43 12 - 42 26 38

JOHANNE HEGGE
Damekonfeksjon
Nedre Aasveg 19
Slependen
Tlf. 53 90 21

**SANDVIKA
HJEMMEBAKERI**
Innehaver: Fru Svendsen
Telefon 53 86 54. Sandvika

Valler Fryseri

Valler Gaard
Sandvika. Telefon 53 88 27
Bokser utleies

SØSTRENE KOCH
Manufakturforretning
Tanumvn. 27. Tlf. 53 85 47

**STØTT
MENIGHETSARBEIDET**

PER KNUDSMOEN
Frukt - Grønnsaker
en gros.
Stenersgt. 18, Oslo
Telefon 42 43 74

GLASSFIX
Limer alt - Limer alle skår
Stentøy - Porselen - Kera-
mikk - Tre - Lær - Metall
Papir osv.

**WØYENENGEN
LANDHANDLERI**
Telefon 53 98 50

BERNT PAULSEN
Trelastforr.
Prinsensgt. 2
Telef. 42 53 46 - 42 24 35

**Arthur Reinhardsen
BÆRUM PELSBEREDERI**
Ringeriksvn. 217, Sandvika
Mottar all slags pels til
beredning
Telefon 53 98 95

HANS NORDHAGEN
Lastebiltransport
Ståvivn., Smedstad
Bærum
Telefon 53 98 95

**SANDVIKA
CIGARFORRETNING**
Inneh.:
Aamodt & Amundsen
Sandvika
Telefon 55 81 01

**MARSTRAND
& ASTRUP**
Ringeriksvn. 38
Sandvika

**EKEBERG KOLONIAL-
OG KJØTTFORRETN.**
Bjarne Halvorsen
Haslum
Telefon 53 68 45

**SANDVIKA
FARVEHANDEL**
(Inneh. Evald Bekkevold)
Telefon 53 82 26
Sandvika

BRØDRNE BJERKAAS
Kjøtt- og pølseforretn.
Sandvika - Tlf. 53 80 25

R. MOLLAND - OSLO
Tlf. 42 43 22 - 53 81 32
Frukt en gros

TRULS B. MARTENS A/S
Skurekluter - Salmaker-
artikler - Hyssing en gros
Chr. Krohgs. 30
Telefon 42 41 94

EIKUM OG GJERDRUM
Entreprenørforr.
Telefon 33 23 05
Akersgt. 32

**OLAF HELLUM
MALERMESTER**
Markvn. 41 - Tlf. 37 36 53

ALB. OLSEN
Sykkelreparasjonsverksted
Telefon 53 83 60
Sandvika

WITT & BORGES A.S
Telefon 42 98 26
Ø. Vollgt. 6

G. A. LARSEN
Kunst-
og bygningsglassmester.
Nordahl Brunsgt. 7
Telefoner 42 62 19 - 42 57 09

En god jul ønskes alle
bladets lesere!

**VESTRE BÆRUMS
SAMVIRKELAG**
Avd. 1 Skui, avd. 2 Bryn
avd. 3. Solihøgda,
avd. 4 Tanum

DR. ØIV. SAGER
Sandvika

**MAGNAR
TURISTKAFE**
Lommedalen
Telefon 53 96 31

**TANNLEGE RANDI
RAVNSBORG GJERTSEN**
Sarbuvollvn. 2
Høvik
Telefon 53 66 06

ROLF JOHANNESSEN
Buntmaker
Torggt. 1
Telefon 42 36 69

LOMMEDALSROUTEN
Telefon 53 95 67

**SKINN
& HUDKOMPANIET A/S**
Chr. Krohgs. 3
Oslo
Telefon 41 17 09

TORBJ. KROGH
Tapetsermester
Telefon 42 40 25
Hausmannsgt. 6

**SMEDMESTER
CHR. MARTINSEN**
Sandvika
Telefon 53 81 71

**A. F. KLAVENESS
& CO. A/S**
Telefon 53 79 90
Lysaker

**LØKEBERG
SAMVIRKELAG**
Kirkevn. 56 - Haslum
Telefon 53 66 28, 53 57 83

OLAV LAKSFOSS
Skipsmegler
Nylandsvn. 20 B
Telef. 41 42 80 - 41 04 53
Oslo

PETTER LØNN
Maskinforretning
Tordenskjolds pl. 3
Telefon 42 53 62

OLSEN & UGELSTAD
Skipsrederi
Telefon
41 65 75 - 41 09 31 - 42 54 21
Oslo

BRØDR. GROBSTOK
Hagearkitekter
Planteskolefelter
Konsulenter
Brynsvn. 90
Sandvika

**LEHLAND
& AANENSEN**
Skipskonsulenter
Kongensgt. 6
Telefon 42 42 13

G. KJELLMANN
Farvehandel - Jernvarer
Gunnerusgt. 9
Telefon 37 22 63

**SØNNENFJELLSKE
PELSBEREDERI A/S**
Billingstad
Telefon 53 82 36

KARL HANSEN
Sandbakkene, Sandvika
Telefon 53 98 83
Utfører varme- og sanitær-
anlegg samt reparasjons-
arbeider.

PLISSEHUSET A/S
(Disp. Odd. Høstan)
Thv. Meyersgt. 32
Telefon 37 17 52

P. PEDERSEN & SØN
Lekter- & Taubåttforr.
Sørenga
Telefon 68 00 77 - 68 11 85


**thorstensens
FARVEHANDEL**